

SU ŽALGIRIU – UŽ LIETUVĄ!

ŽALGIRIS

Norint dalytis šiluma, reikia jos turėti

„Grasinimai, pažeminimas, skurdas - taip gyvenome mes, betėviai vaikai, tarybinių laikų internatuose. Mūsų buvo šimtai. Tų, kurie, gimę iš motinų iščių, jų globos nepatyrė. Tų, kurie augo maitinami smurtu, neapykanta, panieka. Tų, kurie apsupti smurtautojų, patys jais tapo, o ūgtelėję ne tik mylėjo, bet ir pavydėjo, keršijo, naikino...“ - tokiais žodžiais savo jautrią knygą „Šarkos sielos šauksmas“ pradeda pedagogas, režisierius, aktorius, rašytojas, dabar - Seimo narys Robertas ŠARKNICKAS.

Vaikystėje mėtytas iš vienu globos namų į kitus jis sutiko daugybę į save panašių. Tą patyrimą prieš keliolika metų dirbdamas režisieriumi Alytuje sutalpino į daugelį kino teatrų salių apkeliavusią vaidybinių juostą „Nepalikit, prašau“. Filme daug praėjusio meto simbolikos, bet yra buvusių ir dabartinę epochas vienijantis bruožas - jausmas, ką reiškia būti apleistam tų, kurie paleido tave į pasaulį, bei kaip svarbu vaikystėje sutikti mylinčius ir jautrius žmones, kurie padeda pasiekti kitokį gyvenimą.

Skaudžių išgyvenimų neslepiančiam politikui vaikų ir senyvų žmonių tema daugiau nei suprantama - ji įsigrauzusi iki kaulų smegenų.

- Pastaraisiais metais didelių permainų įvyko vaikų globos struktūroje. Pasikeitė įstaigų pavadinimai, priklausomybė. Bet tai nereiškia, kad vaikų, kuriems globa reikalinga, ženkliai sumažėjo. Kuo skiriasi dabartinės vaikų globos įstaigos nuo buvusių? - teiravomės Roberto ŠARKNICKO.

- Dabartiniai vaikų globos namai nuo buvusių skiriasi kardinaliai. Ypač materialine baze. Visko dabar ten daug daugiau nei bet kuriuose tikruose namuose. Yra tik vienas didžiulis skirtumas - tikruose namuose vaikai yra mylimi ir nepalikami. Meilės turbūt nei vienas vaikas nenorėtų iškeisti į geidžiamų daiktų gausą. Nebent iš naivumo ir žingeidumo. Dabar vaikų namų globotiniai turi visas sąlygas gyventi ramiai. Jie turi atskirus kambarius, gyvena po vieną, po du, šeimomis. Taip yra apsaugojamas privatus gyvenimas. Tačiau meilės visais laikais visiems reikėjo ir reikia. Tai yra amžina.

Nedrįščiau teigti, kad anais laikais vaikų namuose viskas buvo tik blogai. Kiekviena situacija skirtinga. Visur skirtingi žmonės dirbo, visur supratimas buvo kitoks. Nereikėtų dėl to jų kaltinti. Tiesiog taip buvo. Ten, kur aš augau, taip pat buvo labai gerų darbuotojų. Žinoma, vienas piktas žmogus gali sugadinti viso gero kolektyvo vardą. Taip jau nutinka, kai bijoma garsiai pasakyti, o sakyti tada, būdamas vaiku, bijojau. Apie Obelių vaikų globos namus, buvusį internatą, taip pat turiu gražių sentimentų. Dar dabar kartais nuvažiuoju aplan-

Roberto Šarknicko asmeninio archyvo nuotr.

kyti tebedirbančių ir jau darbą palikusių auklėtojų, kitų darbuotojų. Esu jiems dėkingas.

- Teigiate, kad dabartiniai vaikų namai yra visko pilni. Ir nieko čia nebereikia keisti?

- Keisti ir keistis reikia nuolat, o labiausiai - išmokyti mylėti likimo nuskriaustus vaikus. Tai amžina meilės pamoka. Dabar labai daug dirbama, kad gyvendamas ne su šeima vaikas jaustųsi kuo arčiau namų. Vaikai apgyvendinami bendruomenėse, daugiabučiuose namuose tarp žmonių, tam kad nesijaustų vieniši su savo sužeistomis širdimis. Žinoma, niekas niekada neatstos jiems tikrųjų namų. Tikrieji namai yra ten, kur gyvena tikrieji tėvai. Tik jie vieninteliai gali išmokyti pamoką, kurią kažkada praleido, susigrąžinti išmėtytus vaikus ir kompensuoti jiems padarytą skriaudą.

- Kokie ženklai primena, kad vaikui šeimoje yra nebepakenčiama?

- Ženklių yra šimtai ir daugiau. Kiekviena situacija labai skirtinga, priklauso, kokie žmonės gyvena greta. Iš savo ir draugų patirties galiu pasakyti, kad pirmieji ženklai apie vaiko dramą šeimoje yra pasikeitęs jo charakteris - uždarumas, nepasitikėjimas, pyktis, verkimas, nenoras mokytis, ankstyvas rūkymas, vagystės, blaškymasis naktimis, šlapinimasis į lovą, pasikartojantys pabėgimai ir daugybė kitų požymių, kuriuos daugelis linkę ignoruoti, priskirdami „charakteriui“.

► Meilės turbūt nei vienas vaikas nenorėtų iškeisti į geidžiamų daiktų gausą. Nebent iš naivumo ir žingeidumo

- Bet tie vaikai, kad ir kiek būtų apleisti, skriaudžiami savo namuose, vis tiek nori būti su tėvais, ne su globėjais?

- Nori, bet jei tėvai nenori, ką daryti? Tuo daugiau vaikui nepasiduoti turi padėti socialiniai darbuotojai, mokytojai, virėjos, valytojos, šiaip geri žmonės. Jiems tenka atsakingas darbas atstoti vaikams tėvus. Gyvenimas yra labai žiaurus, jis gali pasijuokti iš kiekvieno mūsų, ir nežinia, kada tai gali įvykti giminei, kaimynui, kolegai, man. Todėl niekada nelinkiu blogo net priešui, nors ir neteisėbė bado akis ir ima pyktis. Likimą galima ir patiems valdyti nekeršijant, nelinkint blogio kitam.

► Gerai žinau, ką reiškia, kai mano likimo vaikai, tapę tėvais, išsiskiria - dažnai vaikai jiems neberūpi

- Kuo skiriasi vaikų namuose užaugę žmonės nuo tų, kurie galbūt net daugiau vargo matė augdami gimtuosiuose namuose?

- Skiriasi tuo, kad ne visada jiems pavyksta tapti šeimos nariu. Pats esu patyręs tai savo kailiu. Tik dėkoju likimui, kad dukros nuo gimimo man yra labai brangios, nemoku skriausti vaikų, labai jas myliu. Jos mane dažnai prieš miegą plonais mažais piršteliais ant kaktos žaismingai ir ne visada tiesiai peržegnoja. Jos man padeda kartais net darbotvarkę sudarinėti. O ant savo tėvų tikrai nepyktu ir nema-

tau prasmės pykti. Jie vaikystėje taip pat augo kitoje meilėje, kitose aplinkybėse ir geriau už mane žino, kodėl taip atsitiko. Tėčio jau nėra, o motinai linkiu tik sveikatos ir ramybės.

- Visa Lietuva seka, kaip pasisuks globos namuose augančios devynerių metų mergaitės, kuriai atsirado tėviai Naujojoje Zelandijoje, gyvenimas. Bet gyvenimas kol kas nepasisuko niekaip. Vaikas, kaip buvo, taip ir liko globos namuose. Ar taptų ta mergaitė laimingesnė, gimtinėje užaugusi be artimųjų meilės. O gal jai būtų geriau augti šeimoje, nors ir ne tėvynėje?

- Nesvarbu kokia šalis, širdis yra viena. Dievas kurdamas pasaulį neskirstė šalių, jis kiekvienam žmogui davė širdį. Jei širdis yra mylinti ir norinti apglėbti mergaitę, jos gyvenimą, šiltomis rankomis nuo patirto skausmo, manau, atstumai nebegalioja. Turime tai suprasti. Koks skirtumas, kokioje šalyje gyvena meilė? Jei meilės neatsirado tarp artimiausiųjų, tarp gimtosios šalies piliečių, kodėl vienam politikui iš šio vaiko reikėjo atimti meilę antrą kartą? Pirmą kartą meilę iš mergaitės atėmė motina, antrą - populistas. Juo būdamas padaręs tokį pikdžiugišką darbą iš gėdos mirčiau, negalėčiau ramiai miegoti. Šį žiaurų veiksma prilyginu didžiausiam Seimo nario nusikaltimui. Bandydamas sukti kudašių, atsitempė mergaitės brolių iš užsienio. Tas sutrikęs kalba į televizijos kameras. Vieną kartą

sako, kad ją užaugins, kitą - persigalvoja. Jeigu jau taip, kodėl brolis negalėjo sesute rūpintis anksčiau? Visa ši užvirta velniava tegul lieka politiko sąžinei. Pavogęs vaikui gyvenimą be sąžinės graužaties, jis dar bando tapti prezidentu. Mergaitė užaugs ir neabejoju, paklaus to netapusio Lietuvos prezidentu vyro, kodėl jis taip pasielgė? Už ką? Labiausiai bijau, kad užaugusi ji neatsidurtų blogose rankose, nenoriu, kad taip pat pamestų savo vaikus. Nes gerai žinau, ką reiškia, kai mano likimo vaikai, tapę tėvais, išsiskiria - dažnai vaikai jiems neberūpi. Atstumtos širdelės atsiduria tokioje pačioje situacijoje, kaip ir jie vaikystėje - vaikų globos namuose. Labai noriu, kad ta maža mergaitė būtų mylima. To jai labiausiai reikia. Ne trumpalaikių gelbėtojų, ne sotesnio kashnio, o tėviško rūpesčio, kuris nenutrūktų sulaukus pilnametystės.

- Žmogaus gyvenimo kreivės viename poliuje yra vaikystė, pabaigoje - senatvė. Jei dėl vaikų dar kažkas daroma, kas daroma dėl senų? Vaikų neprižiūrintys tėvai baudžiami, iš jų paimami vaikai, o ar teko girdėti, kad seneliai būtų paimami iš juos apleidusių vaikų?

- Man teko girdėti, kad giminės paima senus tėvus, kai vaikai jais nesirūpina. Dabar valstybėje yra išaugęs socialinių darbuotojų skaičius, jų dėka, seneliais yra rūpinamasi daugiau. Kiekvienais metais lankausi Rumbonių, kaip sakau, vienišų močiucių ar vaikų atvežtų motinų, globos namuose. Teko matyti, kaip viena močiutė miegojo su pirštinėmis, o jose saugojo pasą. Močiutes prižiūrinti sesė Vitalija, pasakojo, kad ta senolė kiekvieną dieną laukia atvažiuojančio jos pasiimti sūnaus. Laukia ir nesulaukia. Tai labai skaudi istorija. Palikti tokios būsenos motiną yra nežmoniška. Sutinku, kai kurios senutės senatvės namuose gyvena savo noru, bet tik ne šiuo atveju. Per visą šalį tokių atvejų surastume tikrai ne vieną.

- Trys Seimo narės įregistravo Darbo kodekso pataisą, kurioje siūlo kiekvieną mėnesį skirti papildomą laisvadienį darbuotojui, jei vienas tėvų sulaukė 70 metų. Darbdaviai mano, kad tai rinkiminiai pažadai. O ką galvojate jūs?

- Mintis gal ir verta dėmesio, bet kol kas ji kvepia rinkimais. Pats norėčiau, kad dirbantys vaikai, juos užauginusiems tėvams galėtų skirti ne vieną dieną per mėnesį, o kelias dienas. Nes būti su brangiu žmogumi ir jį prižiūrėti - taip pat yra darbas. Ne tik mylėti reikia, bet ir rūpintis. Kitas dalykas yra septyniadesimtmečiai, kurie dar patys dirba, yra aktyvūs. Jiems dar prižiūros nereikia.

NACIONALINIŲ VERTYBIŲ RINKIMAI 2019

2019 metų NACIONALINĖS VERTYBĖS pristatomos šeštadieniais „Žalgirio“ nacionalinio pasipriešinimo judėjimo priede su „Respublika“. Rašykite ir Jūs! NACIONALINIŲ VERTYBIŲ RINKIMAI 2018, A.Smetonos g. 2, Vilnius LT-01115, arba el.paštu redaktorius@respublika.net. Tel. (8-5) 212-35-25

Metraštininkas, esperanto kalbos užburtas

Kovo 18 d. žyiam Lietuvos pedagogui, kraštotyrininkui, muziejiniui, esperantininkui, žodynininkui, vertėjui, redaktoriui, istorikui, publicistui Petriui ČELIAUSKUI sukanka 90 metų.

P.Čeliaskas yra legendinė asmenybė. Šioje trumpoje publikacijoje tik trumpai apžvelgsime vieną iš jo veiklos sričių - esperantiškąją.

P.Čeliaskas gimė 1929 m. kovo 18 d. Surinkiškių kaime, Švėkšnos valsčiuje. Jau 1939 m., būdamas 10-metis berniukas, vaikų žurnale „Šaltinėlis“ susipažino su tarptautine esperanto kalba. Bet atėjo 1940 metai, Lietuva buvo okupuota, o esperanto kalba tuometinėje Tarybų Sąjungoje buvo uždrausta.

Baigęs Švėkšnos gimnaziją, atitarnavęs tarybinėje armijoje, baigęs pedagogikos studijas, jis visą gyvenimą iki pat užtarnauto poilsio dirbo matematikos, braižybos ir astronomijos mokytoju Švėkšnoje. 17 metų buvo Švėkšnos vidurinės mokyklos direktoriaus pavaduotoju. Tačiau užtarnautas poilsis jo gyvenime yra tik sąlyginis sąvoka, jam poilsis yra vieno darbo pakeitimas kitu.

Jis gyvenime turėjo ir tebeturi dvi didžiules aistras - gimtąją Švėkšną ir esperanto kalbą. Ir vienoje, ir kitoje srityje jis nuveikė vienam asmeniui sunkiai įveikiamus didžiulius darbus.

Po Stalino mirties, apie 1956 m., Tarybų Sąjungoje prasidėjo šio toks atšilimas. Spaudoje jau kartais galima buvo pamatyti žodį „esperanto“. Ir P.Čeliaskas prisiminė savo vaikystės susidomėjimą šia kalba, savarankiškai ją išmoko ir tuoj pat išitraukė į aktyvią esperantininkų veiklą - prenumeravo spaudą esperanto kalba, kaupė biblioteką šia kalba, pradėjo dalyvauti esperantininkų renginiuose, nuo 1975 m. Baltijos esperantininkų

stovyklose. Tačiau labiausiai jį traukė literatūra, vertimai, redagavimas. Tam, kad pramuštume geležinę uždangą leidybai esperanto kalba, po daugelio metų kryptingo darbo 1986 m. „Vagoje“ bendromis jėgomis pagaliau pavyko išleisti Petro Čeliasko meistriškai išverstą Eduardo Mieželaičio poemą „Žmogus“. Taip prasidėjo jo itin aktyvi ir labai produktyvi literatūrinė veikla.

Lietuvoje nebuvo modernios ir populiarios knygos apie tarptautinės kalbos problematiką ir konkrečiai - esperanto. P.Čeliaskas imasi šio darbo ir 1989 m. leidykla „Vyturys“ serijoje „Noriu žinoti“ išleisdžia jo knygą „Nuo Babelio iki Esperanto“.

P.Čeliaskas entuziastingai ėmėsi kitų vertimų. Dar viena jo meistriškai išversta knyga buvo Antano Baranausko „Anykščių šilėlis“. Ją pavyko išleisti tik 2003 m. Kauno leidykloje „Ryto varpas“ lietuvių ir esperanto kalbomis. Po to sekė visa eilė kitų verstinių knygų, pvz., Vlado Mozuriūno „Legenda apie Vilniaus pilį“, Salomėjos Nėries „Eglė - žalčiui karalienė“, Maironio „Jūratė ir Kąstytis“, pasaka „Saulės vaduotojas“ ir kitos. P.Čeliaskas išvertė ir per 60 įvairių Lietuvos poetų eilėraščių, kurie buvo spausdinti įvairioje periodikoje esperanto kalba. Jo plunksnai priklauso iš viso 86 lietuviškų dainų tekstų vertimų. Jis vertė ir iš kitų kalbų į esperanto kalbą, pvz., yra išvertęs dvylikos baltarusių poetų eilėraščių, Adomo Mickevičiaus poemos „Konradas Valenrodas“ fragmentus, Šota Rustaveli „Karžygytis tigro kailyje“ ištraukas.

P.Čeliaskas yra vertęs ir iš esperanto kalbos į lietuvių kalbą. Lietuvoje buvo išleista vengrų rašytojo Ištvano Nemerės knyga „Uždaras miestas“ (1992 m.).

Vienuolika metų (1995 - 2005 m.) P.Čeliaskas gyveno Kaune ir tuo

Asmeninio albumo nuotr.

► Jis gyvenime turėjo ir tebeturi dvi didžiules aistras - gimtąją Švėkšną ir esperanto kalbą

metu redagavo Lietuvos esperantininkų sąjungos žurnalą „Litova stelo“ (Lietuvos žvaigždė). Ir ne tik redagavo, bet didele dalimi užpildė ir jo turinį. Čia jis pasireiškė kaip puikus publicistas. Žurnalui jis parašė per 30 interlingvistinių ir esperantologinių straipsnių. Taip pat jis parašė per 50 straipsnių apie Lietuvos istoriją, kultūrą, literatūrą. Vėliau jų ir kitų straipsnių pagrindu gimė atskira knyga „Litovio dum jarcentoj“ (Lietuva per amžius), kuri buvo išleista Kaune 2002 metais.

2008 metais jis sudarė ir išleido išsamią knygelę „Bibliogra-

fio de Litovij Esperanto-eldonahoj. 1890-2006“ (Lietuvos Esperanto leidinių bibliografija 1890-2006).

P.Čeliaskas redagavo ir daugelį kitų autorių knygų, parengė smulkesnių leidinių.

2009 m. P.Čeliasko 80-mečio proga Lietuvos esperantininkų sąjunga jo garbei išleido kapitalinį leidinį „El mia Esperanta skatolo“ (Iš mano esperantiškos dėžutės), į kurią pateko atskiromis knygomis neišleisti jo vertimai ir straipsnių esperantiška bei lietuviška tematika rinkinys.

Per 20 metų P.Čeliaskas praleido prie savo darbo stalo sudarydamas didžiulį plačiausią Lietuvoje „Didįjį lietuvių-Esperanto kalbų žodyną“ (816 p.), kurį 2018 m. pabaigoje išleido Pasaulio lietuvių kultūros, mokslo ir švietimo centras.

Lietuvai atkūrus Nepriklausomybę P.Čeliaskas dalyvavo 8-juose pasauliniuose esperantininkų kongresuose įvairiose šalyse. Jis yra pripažintas tarptautiniu mastu - 1997 m. gavo tarptautinę Grabovskio premiją, o 1999 m. buvo išrinktas Pasaulinės esperantininkų sąjungos (Universala Esperanto-Asocio) garbės nariu. Jis yra vienas iš trijų visų laikų Lietuvos esperantininkų, kurie įeina į pasaulinę žymiausių esperantininkų enciklopediją.

P.Čeliasko portretas nebūtų pilnas, jei nepaminėtume ir jo labai produktyvios veiklos gimtosios Švėkšnos labui. Susidomėjęs kraštotyra, jis 1969 m. įkūrė Švėkšnos muziejų ir jam vadovavo iki 1997 m. Parašė ir išleido keletą knygų apie Švėkšną, tarp jų poezijos antologiją „Švėkšnos Lyra“ (2009), „Švėkšna atsiminimuose“ (2010) ir kapitalinį darbą - Švėkšnos enciklopediją - „Švėkšna: žmonės, kraštas, įvykiai“ (2012). Už kraštotyrinę veiklą 1995 m. apdovanojtas Šilutės rajono Sidabrinės nendrės premija. Lietuvos kraštotyros draugija 2000 m. jį išrinko Garbės kraštotyrininku. 2012 m. tapo šalies konkurso „Lietuvos kaimo spindulys“ laureatu Kaimo knygnešio kategorijoje.

Ir šiandien P.Čeliaskas yra žvalus, kūrybingas ir nenuilstamai dirba toliau. Ant jo darbo stalo eilinis milžiniškas darbas - Lietuvos esperantininkų sąjūdžio istorija su enciklopedija.

Povilas JEGOROVAS
Lietuvos esperantininkų sąjungos
valdybos pirmininkas

PRENUMERATA 2019

RESPUBLIKA

„RESPUBLIKA“ (su priedais „LAISVALAIKIS“ ir „TV PUBLIKA“) fiziniams asmenims

„RESPUBLIKA“ (su priedais „LAISVALAIKIS“ ir „TV PUBLIKA“) juridiniams asmenims

„RESPUBLIKA“ (su priedais „LAISVALAIKIS“ ir „TV PUBLIKA“) ir dienraštis „VAKARO ŽINIOS“ fiziniams asmenims

„RESPUBLIKA“ (su priedais „LAISVALAIKIS“ ir „TV PUBLIKA“) ir dienraštis „VAKARO ŽINIOS“ juridiniams asmenims

	1 mėn.	3 mėn.	6 mėn.	12 mėn.
„RESPUBLIKA“ (su priedais „LAISVALAIKIS“ ir „TV PUBLIKA“) fiziniams asmenims	4,50	13,50	27,00	52,00
„RESPUBLIKA“ (su priedais „LAISVALAIKIS“ ir „TV PUBLIKA“) juridiniams asmenims	6,00	17,00	33,00	62,00
„RESPUBLIKA“ (su priedais „LAISVALAIKIS“ ir „TV PUBLIKA“) ir dienraštis „VAKARO ŽINIOS“ fiziniams asmenims	11,00	33,00	66,00	129,00
„RESPUBLIKA“ (su priedais „LAISVALAIKIS“ ir „TV PUBLIKA“) ir dienraštis „VAKARO ŽINIOS“ juridiniams asmenims	15,00	43,00	82,00	160,00

vakaro ŽINIOS
LYDERIS!

Nepamirškite pratęsti

„VAKARO ŽINIOS“ kasdien fiziniams asmenims

„VAKARO ŽINIOS“ kasdien senjorams ir neįgaliesiems

„VAKARO ŽINIOS“ kasdien juridiniams asmenims

„VAKARO ŽINIOS“ tik šeštadieniais fiziniams asmenims

„VAKARO ŽINIOS“ tik šeštadieniais senjorams ir neįgaliesiems

	1 mėn.	3 mėn.	6 mėn.	12 mėn.
„VAKARO ŽINIOS“ kasdien fiziniams asmenims	7,00	21,00	42,00	84,00
„VAKARO ŽINIOS“ kasdien senjorams ir neįgaliesiems	6,50	19,50	39,00	78,00
„VAKARO ŽINIOS“ kasdien juridiniams asmenims	10,00	29,00	55,00	109,00
„VAKARO ŽINIOS“ tik šeštadieniais fiziniams asmenims	2,40	7,20	13,20	26,40
„VAKARO ŽINIOS“ tik šeštadieniais senjorams ir neįgaliesiems	2,20	6,60	12,00	24,00

Kaina eurais

Prenumerata priimama: www.respublika.lt; tel.: (8-5) 238-70-31, (8-5) 212-18-05, mob. tel. +370 618 07 959; el. paštas platinimas@respublika.net

„Respublikos“ leidinių grupės platinimo tarnybose:

Vilniuje	A.Smetonos g. 2, 5 kab.	(8-5) 212-18-05, (8-618) 07-959
	Laisvės pr. 60 (Spaudos rūmai) 1211 kab.	(8-5) 242-80-65
Klaipėdoje	Mažvydo al. 3 „Akropolyje“, Taikos pr.61	(8-46) 41-13-14 (8-650) 51-131
Panevėžyje	V.Kudirkos g. 1 / Savanorių a. 12	(8-45) 43-98-98, (8-620) 97-178

Šiauliuose	Trakų g. 20	(8-41) 50-07-13
Joniškyje	Žemaičių g. 2-9	(8-426) 61-034
Kuršėnuose	J.Basanavičiaus g. 1	(8-41) 58-57-61
Pakruojyje	Kęstučio g. 8-2	(8-421) 61-704
Utenoje	Ateities g. 3	(8-389) 50-932 (8-610) 18-876
Privaciose platinimo tarnybose:		
Alytuje	telefonas pasiteirauti	(8-675) 05-234
Birštone	Vytauto g. 5	(8-319) 56-625

Biržuose	Tarybų g. 13	(8-636) 34-399
Druskininkuose	P.Cvirkos g. 40	(8-313) 51-075
Ignalinoje	Svencionių g. 13-1	(8-677) 98-736
Gargžduose	Klaipėdos g. 43	(8-672) 90-983
Kaune	Laisvės al. 7	(8-610) 02-351 (8-37) 40-02-55
Kėdainiuose	Šilėlio g. 27	(8-612) 58-018
Kupiškyje	Taikos g. 1-25	(8-646) 26-189
Lazdijuose	Seinų g. 3	(8-318) 52-374
Marijampolėje	telefonas pasiteirauti	(8-656) 91-190

Mažeikiuose	Žemaitijos g. 41	(8-675) 54-329
Pasvalyje	Biržų g. 107-1	(8-620) 58-664
Prienuose	Pilies g.10	(8-623) 13-250
Radviškiyje	Dariaus ir Girėno g. 46	(8-682) 38-020
Raseiniuose	Maironio g. 2	(8-428) 51-337
Rokiškyje	Taikos g. 5	(8-616) 32-475
Šakiuose	J.Basanavičiaus g. 67	(8-612) 97-522
Šilalėje	J.Basanavičiaus g. 23	(8-449) 51-421
Šilutėje	Lietuvninkų g. 20	(8-441) 75-474
Širvintose	Upelio g. 26-17	(8-603) 18-288

Tauragėje J.Tumo-Vaižganto g. 132-4 (8-634) 35-334
Vilkaviškyje Žalumynų g. 10 (8-610) 45-539

Kituose skyriuose:

Visuose Lietuvos pašto ir „PayPost“ skyriuose

Prenumeruojant AB Lietuvos pašto skyriuose ir „PayPost“ skyriuose taikomas papildomas aptarnavimo mokestis.

Leidiniai prenumeratoriams pristatomi kasdien, išskyrus sekmadienius, pirmadienius, švenčių dienas.